

bergsgade vil koste 400 000 Kr., og Indretningen af Magasinbygningen, og hvad dertil hører, er projekteret til 2 500 000 Kr. Jeg betragter det som en Selvfølge, at man, saa snart man er blevet færdig med Magasinbygningen, vil skride til Opførelsen af Dobbeltteatret, idet det vilde være ganske taabeligt, hvis dette ikke skete. Vort Ændringsforslag sanktionerer Tanken om en Dobbeltscene, og den Bevilling, vort Ændringsforslag foreslaar, er den første Bevilling, der kræves til Tankens Realisation.

Nu tilstaar jeg, at jeg kun ved at udvise nogen Resignation har kunnet gaa med til at stille dette Ændringsforslag. Man faar mig nemlig ikke bort fra den Anskuelse, at det i og for sig er en Urimelighed, at Skuespil, Opera og Ballet lever under eet Tag. Om Værdien af de tre Kunstarters Samvirken har jeg mine Tvivl, hvad jeg ved Lovforslagets første Behandling indgaaende gjorde Rede for. Derimod er jeg ikke i nogen som helst Tvivl om, at de tre Kunstarter paa mange Maader kan komme i Vejen for hinanden, naar de skal arbejde i samme Bygning og under samme Ledelse. Og det mener jo ogsaa de paa dette Omraade særlig sagskyndige Kunstnere ved det kongelige Teater. Operaens og Ballettens Personalers ønskede at emigrere til Jernbaneterrænet, og i Henvendelsen til Regering og Rigsdag udtalte samtlige Skuespillere ved det kongelige Teater: Ved et fortsat Samarbejde af Opera og Skuespil forudsætter vi, at den Kamp om Plads, der i saa mange Aar har lammet begge Arbejde, stadig vil vedblive og maaske snarere vil forøges. Desuden ser jeg en meget væsentlig Mangel ved Dobbeltteatret deri, at det udelukker Opførelsen af en intim Scene. En intim Scene, som vi herhjemme kender den fra Betty Nansen Teatret, kan mange moderne Skuespil daarligt undvære, fordi der kun paa en intim Scene skabes den rette Stemning i Teatret, den rette Vekselvirkning mellem Skuespillerne og Publikum.

Naar jeg til Trods for disse Indvendinger, og efter at Casino-Projektet er bortfaldet, alligevel har kunnet gaa med til at foreslaa en Ordning, hvis Konsekvens vil være Dobbeltscenen, er Grunden den, at et Dobbeltteater paa Kongens Nytorv vil frembyde ganske overordentlig store Fremskridt fremfor den nuværende Tingenes Tilstand. Ulemperne ved de tre Kunstarters Sammenkobling forsvinder ganske vist efter mit Skøn ikke, men de vil blive

indskrænket i ganske betydelig Maalestok. I Stedet for, at man nu paa det kongelige Teater har en slet indrettet Scene, en miserabel Prøvesal for Balletten og en ganske umulig Prøvesal for Skuespillet, vil man efter det Bunchske Projekt, som jeg indstændigt haaber, man vil følge, kunne faa paa Dobbeltteatret to Scener, udstyrede med Elevatorscener, Skydescener, Rundhorisont o. s. v., desuden en Prøvescene, to Dansesale og fire Prøvesale. Hver Aften vil der kunne spilles Skuespil og Opera eller Ballet, og det kongelige Teaters Skuespillere, der nu med soleklar Ret føler sig brøsthodne over, at deres Arbejdsevne ikke udnyttes, vil, hvis Dobbeltteatret bliver til Virkelighed, ikke med Føje kunne klage over manglende Opgaver — at sige da, hvis Ledelsen bliver, som Ledelsen bør være. Jeg har gentagne Gange her i dette høje Ting haft Lejlighed til at paavise, at det ogsaa i økonomisk Henseende er ganske uforvarligt at opretholde en Ordning af det kongelige Teaters Forhold, der er saa forrykt som den nuværende. Det siger sig dog selv, at det at have til kun een Scene 3 Personalers eller i alt Fald $2\frac{1}{2}$ Personale, nødvendigvis foraarsager et ganske urimeligt Spild baade af Kræfter, af Tid og af Penge. Og dertil kommer — hvad jeg ogsaa ved Lovforslagets første Behandling udførligt omtalte, — at den daglige Drift af det kongelige Teater er meget kostbar, fordi man paa Grund af Scenerummets forældede og upraktiske Indretning maa have til Disposition en Vrimmel af Arbejdsfolk, hvis Tal, dersom man gaar over til en mekanisk Scene, meget betydelig vil kunne reduceres. Den Bunchske Dobbeltscene vil, tror jeg, have Muligheder for ikke alene at kunne drives uden Underskud, men at kunne forrente en væsentlig Del af Anlægskapitalen. Ogsaa for Statskassen vil dette være en lykkeligere Ordning end den nuværende, der kræver meget betydelige aarlige Tilskud.

Idet jeg altsaa stadig maa hævde, at Ministerens Forslag var den bedste Løsning, i alt Fald kunstnerisk set, maa jeg, i Henhold til de Grunde, jeg har tilladt mig at fremføre, anbefale dette høje Ting at stemme for det af det ærede 11te Medlem for Hovedstaden (Svend Koch) og mig stillede Ændringsforslag.

Jeg skal nu gaa over til at omtale de andre Ændringsforslag og begrunde min Stilling til dem. Det Ændringsforslag, som Venstres Udvalgsmedlemmer har samlet sig om, og til hvilket nogle af de social-